Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Výklad článku 6 EU, článku 3 prvního Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, článku 2 Protokolu č. 4 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a článku 25 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech — Výklad článků 17 ES a 18 ES — Slučitelnost regionálních právních předpisů omezujících pasivní volební právo italského státního příslušníka na základě požadavku bydliště v regionu

Výrok

1) *Články 17 ES a 18 ES nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, mezi podmínkami volitelnosti do regionálního shromáždění stanoví povinnost bydliště v dotyčném regionu v okamžiku předložení kandidatury.*

2) *Soudní dvůr Evropských společenství je zjevně nepříslušný k tomu, aby odpověděl na první otázku položenou Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia.*

([1]) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. dubna 2009 (fax: 22. dubna 2009) Belgickým královstvím proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 10. února 2009 ve věci T-388/03, Deutsche Post AG a DHL International v. Komise Evropských společenství

(Věc C-148/09 P)

(2009/C 167/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Belgické království (zástupci: C. Pochet a T. Materne, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Deutsche Post AG, DHL International, Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— Zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství vydaný dne 10. února 2009 ve věci T-388/03, Deutsche Post AG a DHL International v. Komise Evropských společenství;

— uložit Deutsche Post a DHL International náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel svůj kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně vydanému dne 10. února 2009, kterým se zrušuje rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2003 nevznést v návaznosti na předběžné vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 3 ES žádné námitky proti plánovanému zvýšení kapitálu La Poste, které bylo ohlášeno dne 3. prosince 2002, ani proti určitým jiným opatřením belgických orgánů ve prospěch La Poste, opírá o tři důvody, jejichž cílem je zrušení napadeného rozsudku.

Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel napadenému rozsudku vytýká, že nezohlednil procesní pravidla uplatňovaná v rámci kontroly státních podpor, když kvalifikoval některé okolnosti předběžného vyšetřovacího řízení a některé obsahové aspekty rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2003 jako objektivní a shodující se poznatky indikující „závažné potíže“, v důsledku čehož bylo nezbytné zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES.

Ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel uvádí, že v napadeném rozsudku již částečně bylo rozhodnuto o věcné správnosti přezkumu provedeného v rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2003 týkajícího se existence státních podpor a jejich slučitelnosti se společným trhem, když se v něm přihlíží ke čtvrtému a sedmému žalobnímu důvodu a rovněž jim v něm bylo vyhověno, přestože čtvrtý a sedmý žalobní důvod měly být prohlášeny za nepřípustné, neboť žalobci nebyli dokonce ani podle samotného napadeného rozsudku odpovídajícím způsobem aktivně legitimováni.

Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel napadenému rozsudku vytýká, že je v rozporu se zásadou právní jistoty, když shledává závadným, že Komise v rámci kontroly předcházející jejímu rozhodnutí ze dne 23. července 2003 nepřihlédla ke čtvrtému kritériu uvedenému v rozsudku Soudního dvora ze dne 24. července 2003 ve věci Altmark, a sice ke kritériu „benchmarkingu“ s náklady průměrného, dobře vedeného a přiměřeně vybaveného podniku, přestože tento rozsudek byl vydán teprve po provedení kontroly této operace (a jeden den poté, co se Komise rozhodla nevznést žádné námitky proti plánovanému zvýšení kapitálu La Poste) a předmětné kritérium se před tímto okamžikem neprojevilo ani v judikatuře Soudního dvora nebo Soudu a ani v rozhodovací praxi Komise.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Socia Único de Algeciras (Španělsko) dne 28. dubna 2009 — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) v. Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe a další, a Ministerio Fiscal

(Věc C-151/09)

(2009/C 167/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Socia Único de Algeciras

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Žalované: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe a další, a Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

Je podmínka zachování samostatnosti, na níž odkazuje čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/23/ES [1] ze dne 12. března 2001, splněna ve skutkové situaci (jako je v původním řízení), ve které po zpětném odkupu různých koncesí veřejných služeb městskou radou zaměstnanci, kteří byli ve stavu konkrétních do té doby koncesionářských podniků, byli převzati touto městskou správou a začleněni do jejího stavu zaměstnanců, ale tito stejní zaměstnanci (bez výjimky) zastávají nadále stejná pracovní místa a plní stejné funkce jako před uvedeným zpětným odkupem, ve stejných závodech a podle pokynů stejných bezprostředních vedoucích zaměstnanců (hierarchických nadřízených) bez podstatných změn pracovních podmínek a jediným rozdílem je, že nyní jejich nejvyšší zodpovědné osoby (stojící nad předchozími vedoucími) jsou osoby s odpovídajícím veřejným mandátem (radní nebo starosta)?

[1] Směrnice o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd 05/04, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) dne 4. května 2009 — André Grootes v. Amt für Landwirtschaft Parchim

(Věc C-152/09)

(2009/C 167/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Schwerin

Účastníci původního řízení

Žalobce: André Grootes.

Žalovaný: Amt für Landwirtschaft Parchim

Předběžné otázky

1. Přichází v úvahu přiznání existence mimořádných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 [1], pokud jde o platební nároky podle plochy, také v případě, kdy se agroenvironmentální opatření trvající ke dni 15. května 2003 ukáže být toliko zachováním užívání (stálé) pastviny, které však z časového hlediska přímo (nebo v každém případě bezprostředně) navazuje na opatření, na základě kterého došlo ke změně využití orné půdy na pastvinu?

2. V případě, že je odpověď na první otázku kladná:

   Přichází v úvahu přiznání existence mimořádných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, pokud jde o platební nároky podle plochy, pouze tehdy, pokud došlo ke změně využití orné půdy na pastvinu (právě v důsledku) účasti na agroenvironmentálním opatření ve smyslu citované normy?

3. Vyžaduje přiznání existence mimořádných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, aby zemědělec podávající žádost byl také tím, kdo změnu využití půdy provedl, nebo může později úspěšně uplatnit existenci mimořádné okolnosti ve smyslu této normy také zemědělec, který „nastoupil" do již realizovaného agroenvironmentálního opatření?

[1] Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 240.

Žaloba podaná dne 4. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-155/09)

(2009/C 167/07)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Lyal a D. Triantafillu)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 18 ES, 39 ES a 43 ES, posuzovaných s ohledem na článek 12 ES (a z článků 28, 31 a 4 Dohody o EHP), v rozsahu, v němž brání výkonu základních svobod, které vyplývají z těchto ustanovení,

  — tím, že osvobodila od daně z převodu nemovitostí jen osoby, které jsou již trvale usazeny v Řecku, přičemž vyloučila ty, které se v něm chtějí usadit v budoucnosti;

  — tím, že za určitých podmínek přiznala osvobození od daně z převodu nemovitostí v Řecku pouze řeckým státním příslušníkům při nabytí první rezidence v Řecku, a diskriminovala tak výslovně zahraniční rezidenty, kteří nejsou řeckými státními příslušníky;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.